

והוריתוך אשר תדבר ויאמר בני ארתי שילח לא ביד תשילח ויזר אפ
 יהוה במשה ויאמר הלא אהרן הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא
 וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמחה בלבו ודברת אליו ושמחת
 את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתי אתכם
 את אשר תעשיון ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה
 ואתה תהיה לו לאלהים ואת המטה הזה תקח בידך אשר
 תעשה בו את האהת

וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל
 אדני אשר במצרים ואראה העוהם חיים ויאמר יתרו למשה לך
 לשלום ויאמר יהוה אל משה במדין לך שש מצרים כי מתו כל
 האנשים המבקשים את נפשך ויקח משה את אשתו ואת בניו
 וירטבו על הזמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה
 האלהים בידו ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה
 ראה כל המצפתיים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני
 אהיה את לבו ולא ישלח את העם ואמרת אל פרעה כה אמר
 יהוה בני בני ישראל ואמר אנכי שלח את בני ויעבדני
 ותבואן לשלחו הנה אנכי הוה את בוך בטרך ויהי בדרך במלך
 ויפגשו יהוה ויבקש המיתו ותקח צפרה צר ותטרת את ערלת
 בנה ותגע לרגליו ותאמר כי זהו דמים אתה לי וירפ ממנו אז
 אמרה זהו דמים למוולת

ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברת וילך ויפגשו
 בהר האלהים וישק לו ויער משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר
 שלחו ואת כל האהת אשר צוהו וילך משה ואהרן ויאספו את
 כל זקני בני ישראל וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר
 יהוה אל משה ויעש האהת לעיני העם ויאמץ העם וישמעו כי
 נקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניו ויקדו וישתחוו ואחר
 באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אל בני ישראל
 שלח את עמי ויחזנו כי במדבר ויאמר פרעה מי יהוה אשר
 אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את
 ישראל לא אשלח ויאמרו אל בני העברים נקרא עלנו ולכד

לא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו
בדבר או בזרב ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן
תפריעו את העם ממעשיי לכו לסבולתכם ויאמר פרעה הן
רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבולתם ויצו פרעה ביום
ההוא את הגושים בעם ואת שטריו לאמר לא תאספון לתת תבן
לעם ללבוך הלבנים כתמוכ שלשם הם ילכו וקששו להם דתבן
ואת מתכות הלבנים אשר הם עשויים תמוכ שלשם דתשליכו
עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר
נלכה נזבחה לאלהינו תכבד העבודה על האנשים ויעשו בה ואל
ישעו בדברי שקר ויצאו גושי העם ושטריו ויאמרו אל העם
לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן אתם לכו קחו לכם תבן
מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבודתכם דבר ויפץ העם בכל ארץ
מצרים לקשש קש לתבן והגושים אצים לאמר כלו מעשיכם
דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן ויכו שטרי בני ישראל אשר
שמו עליהם גושי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבוך
כתמוכ שלשם גם תמוכ גם היום ויבאו שטרי בני ישראל ויעקו
אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך תבן אין נתן לעבדיך
ולבנים אמרים לנו עשיו והנה עבדיך מנים ודמאת עמך
ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה
ליהוה ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם ותכן לבנים תתנו ויבאו
שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר
יום ביומו ויפגעו את משה ואת אהרן נשבים נקראתם בנאתם
מאת פרעה ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר
תבאשיתם את ריחטו בעיני פרעה ובעיני עבדיך ליתת זרב
ביום להרגנו וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה
לעם הזה למה זה שלחתני ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמן
הרע לעם הזה והצטל לא הצלת את עמך ויאמר יהוה אל
משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה לפרעה ישלחם
וביד חזקה יגרשם מארצו וידבר אלהים אל
משה ויאמר אליו אני יהוה וארא אל אברהם אל יצחק אל יעקב